

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

2. Divinæ Majestatis &c. Dilectis Morinis, suppressione illius Urbis
Episcopatum, qui erat in Arthesiâ anno 1553. Paulus IV. & Pius IV. post
factam proventum Ecclesiasticorum inter Reges Hispaniæ & ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74514](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74514)

Conventu obedientiam, & reverentiam debitas, & devotas, nec non à Vassallis, & aliis subditis Monasterii Sancti Gerardi hujusmodi consueta servitia & jura sibi ab eis debita integrè exhiberi, ac de Monasterio Sancti Gerardi, & annexorum eorundem fructibus, redditibus, proventibus, juribus, & obventionibus universis integrè responderi, præfentesque litteras, & in eis contenta quæcumque per eos, ad quos spectat, firmiter observari.

Non permittentes Episcopum præfatum, per quoscumque desuper quomodolibet indebitè molestari, perturbari, vel impediri, nec non pensionem præfatam sibi, vel Procuratori præfato, juxta reservationis, constitutionis, assignationis, & decreti præfatorum continentiam, & tenorem integrè persolvi.

Et nihilominus pro tempore existentem Abbatem, seu Commendatarium Monasterii Florestensis, si illum Excommunicationis Sententiam hujusmodi eis incurrisse constiterit, quoties super hoc pro parte Episcopi Namurcenis prædicti fuerint requisiti, tandiu Dominicis, & aliis festivis diebus in Ecclesiis, dum major inibi populi multitudo ad Divina conveniret, excommunicatum publicè nuntiant, & faciunt ab aliis nuntiari, ac ab omnibus artibus evitari, donec Episcopo, vel Procuratori prædicto de dicta pensione tunc debita fuerit integrè satisfactum, ipseque excommunicatus ab hujusmodi Excommunicationis sententia absolutio beneficium meruerit obtinere, contraditores Auctoritate nostra, appellatione postposita, compescendo, non obstantibus omnibus supradictis.

Nulli ergò omnino hominum liceat, hanc paginam nostræ voluntatis, decreti, & mandati infringere, vel ei ausu temerario contraire.

Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quinquagesimo sexagesimo sexto, sexto decimo Kalendas Februarii, Pontificatus nostri anno primo.

Subsignatum: Cæs. Glor.

II.
Ex Op.
Dipl. Mi-
rei Tom.
II. pag.
1102.

Dilectis Morinis, suppressione illius Urbis Episcopatum, qui erat in Arthesia anno 1553. Paulus IV. & Pius IV post factam proventum Ecclesiasticorum inter Reges Hispaniæ & Franciæ divisionem ex una medietate crexerant Episcopatus, Iprensis in Flandria, & Audomarensis in Arthesia, Pius V. ex altera medietate erigit tertium Episcopatum Bononiæ in Picardia, cumque constituit Suffraganeum Archiepiscopi Rhenensis: anno 1566.

PIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei, ad futuram rei memoriam.

Divina Majestatis arbitrio super universas Orbis Ecclesias constituti, & tradita Nobis Apostolicæ Potestatis plenitudine, omnes in id mentis nostræ conatus intendimus, ut Fides Catholica, sine qua nemo salutis æternæ viam ingredi potest, etiam novorum (ubicumque usus possit) Præfulum institutione usque quaque integra & illibata permaneat.

Sed ea demum sollicitudo Nos impensius urget, cum veteres hujusmodi Præfulum Sedes, hostilitate prævalente, indignè jacere videntur, nec propriis in locis reparari possunt, ut in aliis accomodatioribus aliæ inde novæ (sicut populorum

salus, & Catholicorum Regum devotio postulat) salubriter ordinentur, ac in eis Pastores idonei deputentur, quorum opera & vigiliis Christiana Religio in suo solido statu valeat feliciter conservari.

Cum igitur postquam inter claræ memoriæ Henricum II. Francorum, ac charissimum in Christo Filium nostrum Philippum Catholicum Hispaniæ Reges conventum fuerit, quoddam olim Civitas Morinensis, prius expugnata & everfa, deinceps non restitueretur: Sed illius Ecclesia Cathedralis, atque Diocesis universa, nec non utriusque Beneficia, proprietates, census, decimæ, jurisdictiones & jura omnia, in duas partes cum beneplacito Sedis Apostolicæ dividerentur: ut scilicet earum altera Franciæ, altera verò inferioris Germaniæ futura esset.

Felicis recordationis Pius Papa IV. Prædecessor noster, ejus rei causa, suppressâ & extinctâ dictâ Morinensi Ecclesiâ, prædictam partem inferiori Germaniæ designatam, partim Iprensi, partim verò Audomarensi, Ecclesiis Cathedralibus, earumque Civitatibus & Diocesis, jam in dicta olim Diocesi Morinensi, & parte inferioris Germaniæ prædictæ, eadem auctoritate instituit, perpetuò assignaverit.

Nos etiam charissimi in Christo filii nostri Caroli Francorum Regis Christianissimi precibus adducti, hoc insigne opus ad Dei Laudem & Ecclesiæ Catholicæ exaltationem absolvere intendentes, habitâ super his cum Fratribus nostris deliberatione maturâ, de illorum consilio, Monasterium B. Mariæ Oppidi Bononiensis, Ordinis S. Augustini, olim prædictæ Morinensis Diocesis, in quo septem vel octo duntaxat Canonici degunt, per obitum quondam Joannis, dum viveret, ipsius Monasterii Abbatis, extra Romanam Curiam ante decennium defuncti, aut aliâ certo modo Abbatis regimine destitutum, & in eo nomen & titulum Abbatis, dignitatisque Abbatialis:

Nec non omnia & singula, Prioratus, Dignitates, Officia, Canonicales Portiones, & loca ejusdem, ac tam in eodem, illiusque Ecclesiæ, quam etiam ab illo dependentibus Prioratibus, cæterisque Beneficiis Ecclesiasticis, Ordinem, Statum, & Essentiam Regulares, remanentibus tamen in ipso Monasterio dictis septem vel octo Canonice in suis habitu & Regula, cum Canonicali portione quoad vixerint, seu donec ad alia hujusmodi Loca Regularia spontè ac canonicè transferant, auctoritate prædictâ tenore præsentium perpetuò supprimimus & extinguimus.

Ac prædictum oppidum, populosum quippe & celebre, agro & annonâ fecundum, commeatuque commodum, in Civitatem, Ecclesiam verò Monasterii hujusmodi, in Cathedralis, deinceps Bononiensem nominandam, sub invocatione ejusdem B. Mariæ, Archiepiscopi Remensis pro tempore existentis Suffraganeam futuram.

Et sub concordatis olim inter Sedem Apostolicam prædictam, & claræ memoriæ Franciscum I. Francorum Regem super nominatione personarum, certis tunc expressis modo & formâ qualificatarum, ad Ecclesias Cathedrales Regni Franciæ pro tempore vacantes, per Regem Franciæ pro tempore existentem, Romano Pontifici faciendâ, initis, comprehensam, quemadmodum olim Ecclesia Morinensis prædicta erat:

Sedemque Episcopalem pro uno Episcopo per dictum Regem Franciæ eidem Pontifici, seu Apostolicæ Sedi, etiam hæc primâ vice, & futuris deinceps temporibus, vigore seu prætextu dictorum Concordatorum nominando, qui illi præsit, & in perfectam Ecclesiæ Cathedralis formam ordinet & redigat: Abbates, Prælatos, & cæteros suæ Diocesis ad Synodum evocet, evellat, destruat,

Ereccio
novæ Ca-
thedralis.

planter, erigat, ædificet, omniaque & singula Officia & Jura Episcopalia habeat & exerceat :

Cum suis Capitulo, Mensa Episcopali, & Capitulari, cæterisque omnibus Cathedralibus & Pontificalibus insigniis, nec non juribus, jurisdictionibus, privilegiis, exemptionibus, prærogativis, honoribus, gratiis, favoribus & indultis realibus, personalibus & mixtis, quibus aliæ illarum partium Ecclesiæ Cathedrales, earumque Præsules, Capita & Personæ quomodocumque utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, auctoritate & tenore præfatis erigimus & instituiimus.

Ipsique Ecclesiæ sic erectæ, & illius Præsuli prædicto, Boloniam pro Civitate, & partem illam universam olim Diocesis Morinensis, quæ in divisione prædicta Franciæ evenit, cum Decanatus, Parochialibus, & aliis Ecclesiis, ac etiam Monasteriis, Prioratibus & Locis, cum suis Personis Sæcularibus & Regularibus pro Diocesi, nec non utriusque Cives & Incolas Ecclesiasticos, & Laicos, pro Clero & populo perpetuò assignamus.

Cæterum ut ipsa Ecclesia Boloniensis in reliquis suis omnibus partibus perfecta & absoluta sit, unum Decanatum, duos Archidiaconatus, unam Cantoriam, unam Thesaurariam, & unam Pœnitentiarum Dignitates, septemdecim Canonicatus, & septemdecim Præbendas, nec non Capellanas, cæteraque omnia Beneficia & Officia, quæ in dicta olim Ecclesia Morinensi erant, & in ipsa divisione parti Franciæ, ac futuræ Cathedrali Ecclesiæ obtigerunt, eorumque omnium Personarum ad dictam Ecclesiam Boloniensem transferimus.

Unio-Præbendarum Duaci & Insulis.

Ac Episcopali Duacensem, & dimidiam Insulensem Præbendas Episcopales nuncupatas; ac tam illi, quam etiam Capitulari Mensis prædictis, nec non Fabricæ dictæ Ecclesiæ Boloniensis, omnia & singula prædia, proprietates, dominia, census, feuda, emphyteotica, decimas & primitias, cæteraque bona, fructus, redditus, jurisdictiones, actiones & jura earum, singulis per eandem partitionem designata.

Ac etiam ad Abbatialem & Conventualem Mensas suppressi Monasterii hujusmodi pertinentia; videlicet quæ Abbatis, ea Episcopali: quæ verò Conventualis Mensæ erant, ac etiam suppressorum Beneficiorum, portionum, & locorum hujusmodi, bona, fructus, jura & actiones, Capitulari, Mensis prædictis:

Præbenda XXI.

Ita tamen, ut dictis Canonicis Regularibus defunctis, vel inde translatis, ut præfertur, quatuor alii Canonicatus & Præbendæ in dicta Ecclesia Boloniensi, ex ipsius Mensæ Conventualis proventibus, pro totidem Canonicis ipsius Ecclesiæ omninò instituantur, determinatusque numerus unius & viginti Canonicatum & Præbendarum esse debeat, uno tamen & unâ certis usibus juxta dictæ divisionis formam assignatis, in perpetuum applicamus & appropriamus.

Nec non collationes, provisiones, præsentationes, & omnimodas alias dispositiones Prioratum, Dignitatum, Personatum, Administrationum, Officiorum, Parochialium, & aliarum Ecclesiarum, nec non Capellarum, Capellaniarum perpetuarum, Hospitalium, cæterorumque omnium & singulorum Beneficiorum Ecclesiasticorum, nec non præsentationes & electiones ad illa, confirmationes & institutiones in eis, jusque universum conferendi, prout in prædicta divisione specificata, distributa & declarata sunt, ac etiam quondam Episcopi & Capituli, aliarumque Personarum olim Ecclesiæ Morinensis fuerunt.

Præterea illa quæ quondam Abbatis & Conventus supremi Monasterii hujusmodi communiter vel divisim erant, Episcopo & Capitulo, ac universis Personis Ecclesiæ Boloniensis hujusmodi, videlicet, quæ olim Abbatis, deinceps Episcopi, quæ verò Conventus extiterant, posthac Capituli prædictorum esse debeant, etiam in perpetuum concedimus.

Nulli ergò omninò hominum liceat, hanc paginam nostræ suppressionis, extinctionis, creationis, institutionis, assignationis, translationis, applicationis, approbationis, & concessionis infringere, vel ei ausu temerario contraire.

Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ M D LXXVI. quinto Nonas Martii, Pontificatus nostri anno secundo.

Confirmatio & Explicatio Decreti S. Concilii Tridentini Sess. XXV. cap. 5. & Constitutionis Periculoso Bonifacii VIII. super Clausura Monialium permisso eis necessaria, si inde migrare velint. Casus, quibus eis migratio permitti possit. Quid debeant quæ cum eis in migrando associantur: anno 1566.

III. Ex Memoir. de Clergé de France. Tom. I. pag. 91.

PIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Circa Pastoralis Officii nobis, meritis licet imparibus, desuper commissi curam, quantum nobis ex alto permittitur, invigilantes, assidue ad ea per quæ singulis erroribus, & excessibus obviamur, ac personis quibuslibet, præsertim feminei sexus, virginitatem suam Altissimo voventibus, sub Religionis jugo Christo Salvatore in castitatis holocausto famulari affectantibus, à femita justitiæ & honestatis declinantibus, ne quicquam in eis reperiat in congruum, quod in Regularis ponat honestatis gloria maculam, & Divinam merito possit offendere Majestatem, opportunè succurritur, libenter intendimus, ac in his nostræ vigilantia partes propensius impartimur, prout id in Domino salubriter expedire conspiciamus.

§. 1. Hac igitur perpetuò valicura Constitutione, inherentes etiam Constitutioni felicis recordationis Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri, quæ incipit: Periculoso, & Decretis Concilii Tridentini super clausura Monialium editis, Auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus, atque perpetuò decernimus, universas & singulas Moniales, præsertim, atque futuras cujuscumque Religionis, Ordinis, vel Militiarum, etiam Hierosolymitani sint, quæ vel jam receptæ sint, vel in posterum in quibusvis Monasteriis, five domibus recipiuntur, & tacite vel expresse Religionem professæ, etiamsi Conversæ, aut quocumque alio nomine appellentur, etiamsi ex institutis, vel foundationibus earum Regulæ ad clausuram non teneantur, nec unquam in earum Monasteriis, seu domibus etiam ab immemorabili tempore ea servata non fuerit, sub perpetua in suis Monasteriis seu domibus debere de cætero permanere clausura; juxta formam dictæ Constitutionis felicis recordationis Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri, quæ incipit: Periculoso, in Sacro Concilio Tridentino approbatam, & innovatam, quam nos auctoritate præfata etiam approbamus & innovamus, in omnibus & per omnia, ac illam distictè observari mandamus.

§. 2. Quod si aliquæ Moniales forsitan reperiantur, quæ consuetudine, etiam immemorabili, instituto, vel fundacione Regulæ suæ fretæ, animo obstinato huic clausuræ resistent, aut quoquo modo reluctentur, Ordinarii, una cum Superioribus earum, omnibus juris & facti remediis compellant easdem tanquam rebelles & incorrigibiles ad præcise subeundum dictam clausuram, & perpetuò observandum.

§. 3. Mulieres quoque quæ Tertiariæ, seu de Pœnitentia dicuntur, cujuscumque fuerint Ordinis in congregacione viventes, si & ipsæ professæ fuerint,